

[Finansministeren]

steren for offentlige arbejders redegørelse, som om kort tid fremkommer her i folketin- get.

Nej, det, der er spørgsmålet, er, hvem der skal betale. Der har det hidtil været opfattel- sen i folketinget, at det var sundt og rigtigt, at der også var et lokalt bidrag til den samle- de kystsikringsvirksomhed, sådan at der var en rimelig sandsynlighed for, at de forslag til kystsikring, der kom frem fra lokal side, nu også var afvejet i forhold til de omkostnin- ger, der er forbundet med den. Som jeg sag- de før, er det meget dyrt 100 pct. at sikre de danske kyster, for ikke at sige, at det er øko- nomisk uoverkommeligt.

Derfor er det en sikkerhedsmæssig og en økonomisk afvejning, der må finde sted, og jeg tror, den bedst finder sted, hvis der efter sådan et godt gammeldags venstreprincip er lidt hjælp til selvhjælp i det. Det er såmænd alt, hvad jeg har sagt.

Jeg kan forsikre for, at hvis man går vide- re ad den vej og gør det til en 100 pct.s stats- opgave, vil det ikke dreje sig om, som hr. Nør Christensen sagde, at sikre Vestkysten og turen lige rundt om Skagen, men så bliver det kystsikring over hele landet, og så har venstre sat en af de største udgiftslaviner i gang, man har set i mange år. Det var det, jeg syntes skæmmede hr. Bertel Haarders tale, som jo ellers normalt kan glæde enhver finansministers hjerte.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne vedrørende kystsikringen lægge vægt på, at både finansministeren og jeg ved, at der bliver et beløb, som vi skal bruge til det formål. Vi tager ikke med vores afstemning stilling til, om vi i al fremtid skal have total statsfinansiering på det pågælden- de område; det er sikkert sundt med et kom- munalt bidrag også. Vi har bare sagt: vi kan ikke acceptere, at skatteprocenterne skal stige så meget i de berørte kommuner. Det har vi annonceret ved diverse folketingsmedlem- mer, der har stillet spørgsmål, og derfor syn- nes vi lige så godt, vi kan sætte et beløb ind på finansloven; så bliver den mere ærlig. Mere skal der ikke lægges i venstres stilling- tagen her.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg skal love at gøre det kort, så vi hurtigt kan komme frem til afstemningerne.

For det første vil jeg gerne takke hr. Chr. Christensen for en positiv indstilling til nogle af vores ændringsforslag. Jeg synes, det er meget glædeligt, at der er partier, der kan tage stilling fra forslag til forslag og ikke bare afviser alle forslag, fordi de kommer fra et parti, som man måske ellers ikke samarbej- der med.

Jeg vil også godt sige, at vi går imod æn- dringsforslaget fra fremskridtspartiet om kystsikring og tilslutter os ændringsforslaget fra regeringen om at overføre penge fra de konvertible lån til flygtningehjælpen. Vi har den samme indstilling til de konvertible lån, som hr. Steen Folke gav udtryk for heroppe for lidt siden.

Endelig vil jeg meget gerne tilslutte mig det, fru Mimi Stilling Jakobsen sagde om tonen i disse finanslovdebatter og ikke mindst den måde, hr. Camre taler til andre partier på. Det kan godt være, det er rigtigt, men det er også meget gammeldags, at den, man elsker, tugter man. Jeg går ud fra, at det er derfor, hr. Camre kommer med så vold- somme udfald mod os, men jeg vil gerne sige til ham, at vi er ikke så gammeldags og så underkuede, at vi altid vil give kærlighed og underdanighed tilbage som tak for overfald og pisk. Vi lader os ikke piske til at mene noget, som vi ikke mener. Jeg mener også, at situationen, hr. Camre, er alt for alvorlig til, at man kan afvise alvorligt mente forslag fra folk, som man enten elsker eller er bange for, som dumme forslag, som uigennemtænkte forslag, som forslag, der viser, at de rådgiv- vere, man har, ikke er så gode som de rådgiv- vere, hr. Camre lytter efter. Det er ikke tea- ter, vi spiller, det er ikke teatertorden, der er brug for, og det er ikke et spørgsmål om kvikke eller frække bemærkninger. Det er et spørgsmål om at prøve at skabe en bedre fremtid. Det har vi forskellige meninger om.

Vi har sagt, at vi på nogle områder vil støtte de forslag, regeringen har stillet. Vi er indstillet på at prøve på at tvinge eller piske eller tugte eller overtale regeringen til at gen- nemføre sin egen beskæftigelsesplan, men vi kan ikke acceptere, at de forslag, vi stiller, og som i det store og hele er en udbygning af den beskæftigelsesplan, som er bl. a. hr. Camres, skulle være fuldstændig umulige. Tiden vil vise, at de kan gennemføres, bl. a.